

Quan hệ Mỹ - Trung luôn là mối quan tâm của thế giới, nhất là VN

Trong lúc Hoa Kỳ đang thay đổi các ưu tiên ngoại giao và quäng phòng để đối phó với nhiều thách thức mới ở Trung Đông, Trung Á, Đông và Nam Á thì xuät hiện một loạt tranhäng kêu gọi Mỹ triệt thoái một phần khỏi khu vực Đông Thái Bình Dương – và dù không nói ra nhưng mục tiêu nhắm chuyên sự chú ý của Hoa Kỳ vào một khu vực nào khác mà chúng ta có thể đoán sau.

Loạt chỉ có một hình ảnh hàng đầu trong ngành ngoại giao là tờ Foreign Affairs số tháng 3/4 năm 2011 đăng trên trang bìa bài viết mang tựa đề “China’s Rise lead to War?” (Liệu sự trỗi dậy của Trung Quốc có sẽ dẫn đến Chiến Tranh) của Giáo Sĩ ngành Chính Trị Học Charles Glaser thuộc trường Đại Học George Washington. Nội dung chính gồm các điểm:

1. Mỹ-Trung có nhiều khả năng chạm trán nhất là tại Nhật, Nam Hàn và Đài Loan
2. Hoa Kỳ cần duy trì hiện diện tại Nhật và Nam Hàn. Trung Quốc sẽ không phải vì thế có Mỹ nên Nhật và Nam Hàn không thể tăng cường quäng phòng.
3. Trái lại Hoa Kỳ nên rút khỏi Đài Loan vì Hoa Lục ngày càng mạnh. Cuộc bạo loạn này có thể dẫn đến chiến tranh giữa nhân Mỹ-Trung.
4. Bắc Kinh không có đủ hiểu biết về tham vọng lãnh thổ nên sẽ không lợi dụng hoàn toàn mối liên hệ sang các khu vực khác.

5. Dù Hoa Lặc có yêu sách về đồng nghiệp lài bờ với các nước Đông Nam Á nhưng Mỹ có thể ngăn chặn bằng các hiệp tác và liên minh quân sự trong khu vực

6. Hoa Kỳ không cần gì ở thủ quân sự ở Thái Bình Dương vì nguy cơ Trung Quốc tấn công qua đường biển không hề có.

Các điểm 3, 4, 5 và 6 trong bài viết mù mịt và mâu thuẫn. Tính chuyên rứt khỏi Đài Loan ngay trong lúc đi phòng còn chưa điểm nh là kẻ sách bợ hủ do đã chửi. Nhất, Nam Hàn và các nước Đông Nam Á không khi nghi ngờ về quy tắc tâm của Mỹ và có thể phải chịu ảnh hưởng theo Bắc Kinh. Nhưng điểm đồng nghiệp lài bờ lại lài cho rằng Hoa Lặc không có tham vọng lãnh thổ là bất nhất. Cuối cùng, mặt mặt cho rằng Mỹ không cần gì ở thủ quân sự, mặt khác lại viết Mỹ chỉ cần vài hiệp tác và liên minh quân sự cũng đủ ngăn chặn Hoa Lặc ở biển Đông hoàn toàn thiêu u căn cứ. Điều đáng nói là tác giả dùng cách trình bày hoa mỹ của mặt giáo sư để lừa nhảm đánh hoả mù che đậy những lý luận ngu trĩ.

Chúng ta có thể đặt nghi vấn rằng mục tiêu chính của bài viết không phải về các tranh chấp Mỹ-Hoa, mà chỉ để kêu gọi Hoa Kỳ giảm hiện diện ở Thái Bình Dương để nhường chỗ cho những nhân vật khác sang mặt khu vực nào khác[1]

Chúng ta cần hiểu rằng mặt bài điểm chỉ đăng trên tạp san Foreign Affairs dù không thể hiện quan điểm nhà cầm quyền, nhưng vẫn để diễn cho mặt thể lực nào đó muốn thay đổi chính sách của Hoa Kỳ. Ngành ngoại giao của Mỹ là kẻ t quỵ của những vấn đề hay tranh chấp giữa những khuynh hướng để cho – chẳng hạn như Hoa Kỳ nên chịu ảnh hưởng ưu tiên và bớt tỉn của họ trở cho Do Thái hay A-Phú-Hiến hay Đài Loan hoặc Đông Nam Á, nhất là trong hoàn cảnh các phòng ng tỉn của Mỹ đang eo hẹp và không thể gánh nặng mới được.

Riêng để vấn đề ngành hành lang (lobby) ngườ Mỹ gốc Do Thái đi theo tỉn trình nhieu bực[2]:

* Trườc hết là các viện nghiên cứu (think tank) hay các trường để lừa danh tỉn để a những quan điểm chủi lực toàn cầu – kẻ t quỵ thườc điểm trình bày trong các buổi hội thảo (conferences), những bài phân tích trên các tạp san chuyên môn như Foreign Affairs, cùng các sách có giá trị biên khảo.

* Kĩ thuật là các vấn đề trong chính quyền và Quốc Hội để các “quan điểm” thân Do Thái chính thức trở thành “chính sách” của Hoa Kỳ.

* Đông Thái dùng các phương tiện truyền thông để chúng như đài truyền hình CNN, CBS, ... và những tờ báo lớn Washington Post, New York Times, ... để ảnh hưởng quần chúng cùng các viên chức hành pháp và lập pháp

* Cuối cùng, gây quỹ hỗ trợ cho các ông cố viên Tổng Thống và Quốc Hội. Đông Thái những nhân vật thân thiện với Do Thái nắm giữ các chức vụ quan trọng như Bộ Trưởng, Cố Vấn An Ninh. Áp lực hay ngay cả đe dọa các khuynh hướng để những ch.

Nếu so sánh giữa những người Mỹ gốc Do Thái và gốc Việt cùng khoảng con số 2-3 triệu người, những bù nhìn chúng ta hoàn toàn không có tiếng nói ở cấp Liên Bang, trong các viện nghiên cứu chính sách (think tank), các trường Đại Học danh tiếng, các cơ quan truyền thông quốc tế và cũng không tạo được một hệ thống chính trị và hỗ trợ các ông cố viên thân họ.

Nếu xét về thế hệ họ có lẽ tạm như hệ thống chính trị của những gốc Việt kém các sắc dân gốc Do Thái, Cuba, Mỹ Tây Ban Nha, Ái Nhĩ Lan, Ý, Đức, Trung Hoa, Nhật, Đài Loan những ngành hàng với những gốc Armenia và Kurdistan.

Báo chí và các trang mạng tại Hoa Kỳ đang rất phổ biến và tán thưởng bài viết nói trên của giáo sư Charles Glaser. Trái lại như tờ báo Taipei Times của Đài Loan đã đăng một bài phản bác vào ngày 7 tháng 4[3]. Những bài viết hy vọng sẽ có những học giả gốc Việt đưa lên báo chí quốc tế những luận điểm sắc bén bằng tiếng Anh – Pháp để bác bỏ luận điểm về chính sách này ngay từ trong trứng nước.

© Đoàn Hồng Quốc

Ghi chú:

-
- 4 / 4